

ՀՀ ֆինանսների նախարարություն

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 16/3

28 ապրիլի 2015 թ.

Քննարկվեց քաղաքացի Ատոմ Մաթևոսյանի 11.04.2015 թ-ի գրությամբ բերված գանգատը ՀՀ ՖՆ Գյումրու ՏՀՏ պետի 16.03.2015 թ-ի թիվ 1173 որոշման դեմ:

Քաղաքացի Ատոմ Մաթևոսյանի գանգատում բերված փաստարկները.

ՀՀ ՖՆ Գյումրու ՏՀՏ-ի կողմից թիվ 570 առ 17.02.2015 թ-ի հիշեցում-ծանուցմամբ քաղաքացի Ատոմ Մաթևոսյանը (այսուհետ նաև գանգատաբեր) տեղեկացվել է, որ ՀՀ ՖՆ ստացած տեղեկությունների համաձայն 2014 թ-ի 4-րդ եռամսյակում նա կատարել է «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածով սահմանված ԱԱՀ-ով հարկվող գործարք և չի ներկայացրել ԱԱՀ-ի հաշվարկ: Միևնույն ժամանակ առաջարկվել է 5 աշխատանքային օրվա ընթացքում հարկային տեսչություն ներկայացնել կատարված գործարքը հաստատող համապատասխան փաստաթղթեր (շարժական կամ անշարժ գույքի ձեռք բերման և օտարման պայմանագրերի և սեփականության իրավունքը հաստատող փաստաթղթերի պատճենները:

Ի պատասխան ՀՀ ՖՆ Գյումրու ՏՀՏ-ի կողմից ուղարկված ծանուցման, գանգատաբերը գրավոր տեղեկացրել է, որ չի հանդիսանում ԱԱՀ վճարող համաձայն «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին կետի բ) ենթակետի, մեջբերում. «Անհատ ձեռնարկատեր չհանդիսացող ֆիզիկական անձի կողմից իրականացված գործարքները համարվում են ապրանքի մատակարարում հետևյալ դեպքերում՝

բ. մեկ օրացուցային տարվա ընթացքում երկու և ավելի թվով անգամ անձի սեփականությունը կամ ընդհանուր սեփականությունը հանդիսացող նույն տեսակի հետևյալ գույքի՝ բնակարանի, առանձնատան (այդ թվում՝ անավարտ (կիսակառույց)), անձնական օգտագործման ավտոմեքենայի, գյուղատնտեսական նշանակության և բնակավայրերի հողերի, ավտոտնակի՝ որևէ ձևով կատարվող հատուցման դիմաց օտարման դեպքերում ապրանքի մատակարարում է համարվում այդ ժամանակահատվածում երկրորդ և ավելի թվով նույն տեսակի գույքի օտարումը, եթե օտարումը կատարվում է տվյալ գույքի ձեռքբերմանը հաջորդող մեկ տարին չգերազանցող ժամանակահատվածում»:

Քանի որ օրենքում նշված է, որ եթե օտարումը կատարվում է տվյալ գույքի, այսինքն՝ 2 և ավելի գույքի, այլ ոչ թե 2-րդ գույքի ձեռքբերմանը նախորդող մեկ տարին չգերազանցող ժամանակահատվածում, հետևապես անձը կարող է դառնալ ԱԱՀ վճարող, եթե նույն տարվա ընթացքում ձեռք բերի և վաճառի 2 ավտոմեքենա՝ 2-րդ մեքենայի համար:

Տվյալ դեպքում «Mitsubishi Pajero 10» մակնիշի տրանսպորտային միջոցը ձեռք է բերվել 2010 թ-ին և վաճառվել է 2014 թ-ին՝ ձեռք բերումից երեք տարի անց, իսկ «Opel Vectra» մակնիշի տրանսպորտային միջոցը ձեռք է բերվել 2014 թ-ի հոկտեմբերին և վաճառվել է 2014 թ-ի դեկտեմբերին, այսինքն՝ ձեռք բերելու մեկ տարվա ընթացքում:

Հարկային մարմնի մեկնաբանմամբ ստացվում է, որ եթե առաջինը վաճառվեր «Opel Vectra» ավտոմեքենան, այնուհետև «Mitsubishi Pajero 10» ավտոմեքենան, ապա գանգատաբերը չէր համարվի ԱԱՀ վճարող, իսկ դրանց վաճառքի տեղերը փոխելով դառնում է ԱԱՀ վճարող:

«Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին կետի բ) ենթակետի վերաբերյալ գանգատաբերին որևէ առարկություն կամ պարզաբանում Գյումրու ՏՀՏ-ի կողմից չի ներկայացվել, չնայած այն փաստին, որ հարկային մարմինը ստացել է իր ուղարկած պատասխանը: Եթե հաշվի առնվի նաև «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 2-րդ հոդվածը, որի համաձայն՝ Եթե ՀՀ հարկային օրենսդրության և հարկային հարաբերությունները կարգավորող այլ իրավական ակտերով սահմանված դրույթները պարունակում են հակասություններ, երկիմաստություններ կամ տարընթերցումներ, ապա հարկման նպատակով այդ դրույթները մեկնաբանվում են, ինչպես նաև հարկային և (կամ) մաքսային մարմինների կողմից (տեղական հարկերի դեպքում՝ նաև տեղական ինքնակառավարման մարմինների կողմից) կիրառվում են հարկ վճարողի օգտին, ապա հարկային տեսչությունը պարտավոր էր գրավոր պատասխան ներկայացնել և ոչ թե ուղարկված պատասխանը ստանալուց 10 օր հետո կայացնել որոշում՝ չվճարված հարկային պարտավորությունների գծով վճարման ենթակա գումարը գանձելու մասին:

Հաշվի առնելով «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին կետի բ) ենթակետի պահանջը գանգատաբերը գտնում է, որ չի համարվում ԱԱՀ վճարող և ԱԱՀ-ի հաշվարկ ներկայացնելու կարիք չկա: Նույն պատասխանը գանգատաբերը ստացել է նաև հարկային տեսչության թեժ գիծ գանգահարելով:

Չնայած վերը նշվածի ՀՀ ՖՆ Գյումրու ՏՀՏ-ն փոստով ուղարկել է չվճարված հարկային պարտավորությունների գծով վճարման ենթակա գումարը գանձելու մասին 16.03.2015 թ-ի թիվ 1173 որոշումը:

Հաշվի առնելով վերը շարադրվածը քաղաքացի Ատոմ Մաթևոսյանը խնդրում է ՀՀ ՖՆ Գյումրու ՏՀՏ-ի կողմից իր նկատմամբ հարուցված վարչական վարույթը ճանաչել անվավեր:

ՀՀ ֆինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ՖՆ Գյումրու ՏՀՏ պետը, քննարկելով քաղաքացի Ատոմ Մաթևոսյանի վերաբերյալ վարչական վարույթի նյութերը պարզել է, որ 11.03.2015 թ-ի դրությամբ նրա ԱԱՀ-ի գծով չկատարված հարկային պարտավորությունը կազմում է ընդամենը 305.562 դրամ: Արդյունքում ղեկավարվելով «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 29.1 հոդվածի և «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 55-րդ, 56-րդ, 58-րդ, 88-րդ հոդվածների դրույթներով ՀՀ ՖՆ Գյումրու ՏՀՏ պետի կողմից 16.03.2015 թ-ին ընդունվել է թիվ 1173 որոշումը՝ քաղաքացի Ատոմ Մաթևոսյանից 305.562 դրամ պարտավորության գումար գանձելու վերաբերյալ:

Նշվեց նաև, որ ՀՀ ՖՆ Գյումրու ՏՀՏ պետի 16.03.2015 թ-ի թիվ 1173 որոշմամբ քաղաքացի Ատոմ Մաթևոսյանից 305.562 դրամ ԱԱՀ-ի գումար գանձման առաջադրելու համար հիմք են ընդունվել հետևյալ փաստական հանգամանքները:

Ատոմ Մաթևոսյանի (վաճառող) և Արթուր Եղիազարյանի (գնորդ) միջև 31.10.2014 թ-ին կնքվել է «Տրանսպորտային միջոցի առուվաճառքի պայմանագիր», որի համաձայն Ատոմ Մաթևոսյանը Արթուր Եղիազարյանին է վաճառել «Mitsubishi Pajero IO» մակնիշի 1999 թ-ի արտադրության ավտոմեքենա: Նշված պայմանագրի 1.2 կետի համաձայն վաճառվող «Mitsubishi Pajero IO» մակնիշի ավտոմեքենան Ատոմ Մաթևոսյանին սեփականության իրավունքով պատկանում է (ձեռք է բերվել) 02.05.2010 թ-ից:

Այնուհետև, Ատոմ Մաթևոսյանի (վաճառող) և Լյովա Բաբլումյանի (գնորդ) միջև 24.11.2014 թ-ին կնքվել է «Տրանսպորտային միջոցի առուվաճառքի պայմանագիր», որի համաձայն Ատոմ Մաթևոսյանը Լյովա Բաբլումյանին է վաճառել «Opel Vectra» մակնիշի 1998 թ-ի արտադրության ավտոմեքենա: Այդ պայմանագրի 1.2 կետի համաձայն վաճառվող «Opel Vectra» մակնիշի ավտոմեքենան Ատոմ Մաթևոսյանին սեփականության իրավունքով պատկանում է (ձեռք է բերվել) 31.10.2014 թ-ից:

Հանձնաժողովը գտնում է, որ քաղաքացի Ատոմ Մաթևոսյանի կողմից 24.11.2014 թ-ի Տրանսպորտային միջոցի առուվաճառքի պայմանագրով «Opel Vectra» մակնիշի ավտոմեքենայի վաճառքը «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի համաձայն համարվում է ապրանքի մատակարարում, հետևյալ հիմնավորմամբ:

«Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին կետի «բ» ենթակետի համաձայն. «Անհատ ձեռնարկատեր չհանդիսացող ֆիզիկական անձի կողմից իրականացված գործարքները համարվում են ապրանքի մատակարարում հետևյալ դեպքերում՝

...

բ. մեկ օրացուցային տարվա ընթացքում երկու և ավելի թվով անգամ անձի սեփականությունը կամ ընդհանուր սեփականությունը հանդիսացող նույն տեսակի հետևյալ գույքի՝ բնակարանի, առանձնատան (այդ թվում՝ անավարտ (կիսակառույց)), անձնական օգտագործման ավտոմեքենայի, գյուղատնտեսական նշանակության և բնակավայրերի հողերի, ավտոտնակի՝ որևէ ձևով կատարվող հատուցման դիմաց օտարման դեպքերում ապրանքի մատակարարում է համարվում այդ ժամանակահատվածում երկրորդ և ավելի թվով նույն տեսակի գույքի օտարումը, եթե օտարումը կատարվում է տվյալ գույքի ձեռքբերմանը հաջորդող մեկ տարին չգերազանցող ժամանակահատվածում»:

Քննարկվող դեպքում քաղաքացի Ատոմ Մաթևոսյանի կողմից իրականացվել է «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին կետի «բ» ենթակետով նախատեսված ապրանքի մատակարարման գործարք, այն է՝ մեկ օրացուցային տարվա ընթացքում երկու և ավելի թվով անգամ կատարվել է նրա սեփականությունը հանդիսացող ավտոմեքենաների օտարում, որոնցից երկրորդն օտարվել է դրա ձեռքբերմանը հաջորդող մեկ տարին չգերազանցող ժամանակահատվածում:

Ելնելով վերոգրյալից՝ Հանձնաժողովը եզրակացնում է, որ քաղաքացի Ատոմ Մաթևոսյանը 2014 թ-ի 4-րդ եռամսյակի համար պետք է ներկայացներ ԱԱՀ-ի

հաշվարկ և դրանում արտացոլեր վերը նշված «Opel Vectra» մակնիշի ավտոմեքենայի վաճառքից առաջացած ԱԱՀ-ի պարտավորությունը:

Ինչ վերաբերվում է գանգատում բերված պնդումներին, որ տվյալ դեպքում կիրառելի են «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 2-րդ հոդվածի դրույթները, ապա Հանձնաժողովը գտնում է, որ «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին կետի բ) ենթակետով սահմանված դրույթները չեն պարունակում հակասություններ, երկիմաստություններ կամ տարընթերցումներ, հետևապես «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 2-րդ հոդվածի դրույթները կիրառելի չեն:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով հանձնաժողովը

ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Է՝

ՀՀ ՖՆ Գյումրու ՏՀՏ պետի 16.03.2015 թ-ի թիվ 1173 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ գանգատը՝ մերժել:

Սույն որոշմանը չհամաձայնվելու դեպքում այն ուժի մեջ մտնելու օրվանից երկու ամսվա ընթացքում կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ